

Lecture 20/05/20

Τυπεδια Ταχασηγαν:

Ταχασηγαν Ζ. $N(\mu, \nu)$, $\mu \in \mathbb{R}$, $\nu > 0$

- supp = \mathbb{R}
- $f(x) = \int_{-\infty}^x f(z) dz$, $f(z) = \frac{1}{\sqrt{2\pi\nu}} \exp\left(-\frac{(z-\mu)^2}{2\nu}\right)$

Τροφονάς η δυπάρχει και είναι ορισμένη είναι η

$$\frac{1}{\sqrt{2\pi\nu}} \exp\left(-\frac{1}{2} \frac{(z-\mu)^2}{\nu}\right).$$

Τια την χωτική ανονιμή κατανούμε ($\mu=0, \nu=1 - N(0,1)$)
η συνάρτηση παραπέμπει την γένη.

$$\varphi(z) = \frac{1}{\sqrt{2\pi}} \exp\left(-\frac{1}{2} z^2\right)$$

$$\varphi(-z) = \frac{1}{\sqrt{2\pi}} \exp\left(-\frac{1}{2} (-z)^2\right) = \frac{1}{\sqrt{2\pi}} \exp\left(-\frac{1}{2} z^2\right) = \varphi(z) \text{ οποτε η}$$

φ είναι ορια συνάρτηση.

$$\text{Έστω } \alpha \in \mathbb{R}, \quad P([x, +\infty)) = \int_x^{+\infty} \varphi(z) dz = \begin{aligned} &\text{κάνουμε } \text{την} \text{ ανταλλα-} \\ &\text{ση } y = -z \Leftrightarrow z = -y \\ &dz = -dy \end{aligned}$$

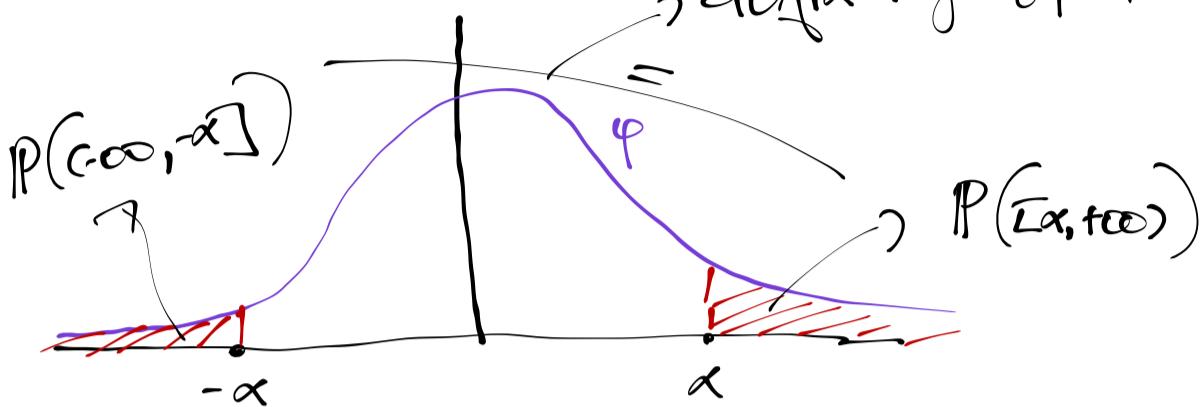
$$= \int_{-\alpha}^{-\infty} \varphi(-y) (-dy) = - \int_{-\alpha}^{-\infty} \varphi(y) dy = \int_{-\infty}^{-\alpha} \varphi(y) dy = P(-\infty, -\alpha]$$

↳ αριθμός φ

Όποιες $\forall x \in \mathbb{R}$ εφαρμίζεται αρχικά της φ , για την $N(0,1)$

$$P([x, +\infty)) = P(-\infty, -\underline{x})$$

(ευχερία της εξετίσεως ότι η φ είναι σύμμετρη).

Εποχένες Το πραγματικό είναι σιγαρίδηγα του πως ιδιότητες της ευαίρισης συμβίνεις (εδώ η αρχική της φ) είναι δυνατές να ανανεωθούν ιδιότητες της κατανούσης (εδώ η ευφερία της P)

'Άλλην. Να Σέβετε ότι η ιδιότητα της ευφερίας έχει γενικεί για την $N(0, v)$, $v > 0$.

3. Οι καλανούσες πιθανότητες πίστωσης γενετικάδινους ως σταθμιστικές σφυγμηρόσεις.

* Παραπομπές αφαρμή από την ευαίριση συνόπτεις για την οποία είναι ότι όταν ορεις είναι δυνατόν να υποδοχήσουν συμβίνεις ως σφυγμηρά, η από την οιδησεις την ευαίριση άπου κατόπιν υπογίγιεις πιθανότητες ότι ορεις γιας δύκισαν το Θερετρώδες Θεώρημα του λορδού, και P είναι ευαίριση πιθανότητας στο \mathbb{R} ως $g: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ υπολογιζόμενη ευαίρεση, έχει ρόηγα το

$$\int_{-\infty}^{+\infty} g dP ;$$

To πιστοποίησης σύναρτης να ορίζεται για ένα ιώνα P και εφόσον η g έχει την ιδιότητα της τυχαιας ψεταλγής (ψηφωτισμό). Ήα να το ορίσουμε στην έννοια του το πιστοποίησης ότις χρειάζονται ένοιες αρχικων διαφεύγοντων του εύρους του γεωμετρικούς. Ωα πιστοποίησης να δείχνει έναν περιορισμένο κ' ανοχυαστικό σημείο ορίζοντος $\int_{-\infty}^{+\infty} g dP$ που θα είναι πιστοποιηθείσος για σ' αξία φέρει.

Οριγόνος. Εάν P είναι μονοτονική πιθανότητας στο \mathbb{R} , κ' η $g: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ τυχαια ψεταλγή. Τότε το οριζόμενο της g ως ήδη σήμερα την P (ή η αναγενικευτική της g ως πίρος την P) ορίζεται ως έξις:

$$E(g) = \int_{-\infty}^{+\infty} g dP := \begin{cases} \sum_{i \in \text{supp}} g(c_i) P(c_i), & P \text{ διακριτή} \\ \int_{-\infty}^{+\infty} g(z) f(z) dz, & \text{η } f \text{ είναι η} \\ & \text{συνάρτηση πιθανότητας} \\ & \text{της } P. \end{cases}$$

Σχόλια κ' ιδιότητες:

- Ο οριγόνος είναι περιορισμένος. Η $E(g)$ έχει νόημα έντονα κ' αν είναι η P . Διότι ίδιως κ' αυτός ο περιορισμένος οριγόνος είναι συναρτητικός να τηρείται την έννοια του σεν ότις γίνεται οινεις, π.χ. P διακριτή κ' απεριτηνής supp οποίες το αιχθόνητα είναι απειροτυπίδες ή τεριτηρίδες που το $\int_{-\infty}^{+\infty} g(z) f(z) dz$ δεν γίνεται το οριζόμενα Riemann οπός το φέρεις από τα γεωμετρικά της. Τέτοιες τεριτηρίδες είναι οι τις ανοδεύουσες, είτε οι τις πιστοποιη-

fourc era o'ga nupifouye.

2. Λεν οι ασχολίωντες φησί ότι αν η επιγενότητα γίνεται την ιδιότητα της τυχαιας γεταιργητής. Όποια γενοντι-
μούσε γιαφανείτω θα είναι επιγεγρέσι η οποία να προκαλεί στην
την ιδιότητα.

3. Η Ε(9) εφαρμίζει τόσο από την γένος και από την Ρ. Ο
ευκαιριακός Ε(9) ευαισθίζει την εξαιρίσει από την Ρ. Κανέ
είναι να το δυσάρεσε.

4. Εαν $\int g(x) dx$ δεν είναι συνάρτηση της x , δηλαδή $\int g(x) dx \notin R$. Σινα
συναρτήσεις (*Da δούμε σχετικό παραδείγμα*) $\int g(x) dx$ να
κανει συνάρτηση στα κάποιας γ κ' IP εξαιρίσιας απειρότητων, απροσδιο-
ριζικών κ.ο.κ. στους υπορρητικούς λαϊκούς αριθμούς.

Στην Εργασίαν που η $\mathbb{E}(g)$ υποικεί και η g ονομάζεται
αρχιμεδίανη (integrable) ως σήμα την P . (όπου η P διασφαλίζεται ότι $\mathbb{E}(g)$ συμπίπτει με την P)

5. Έτοιμός είναι να γίνεται σταθερή η ευαπόνηση, δηλ. $g(2) = C \in \mathbb{R}$

H2CIR. Excuse 02:

$$E(g) = \begin{cases} \sum_{i \in \text{scapp}} g(i) P(\xi(i)) & \text{if } P \text{ is acp.} \\ \int_{-\infty}^{+\infty} g(z) f(z) dz & \text{if } P \text{ is pdf} \end{cases} = \begin{cases} \sum_{i \in \text{scapp}} c_i P(\xi(i)), & P \text{ is acp} \\ \int_{-\infty}^{+\infty} c_i f(z) dz, & P \text{ is pdf} \end{cases}$$

$$\begin{aligned}
 &= \left\{ \begin{array}{l} C \sum_{i \in \text{supp}} P(\xi_i), \quad \text{IP Simple} \\ C \int_{-\infty}^{+\infty} f(z) dz, \quad \text{if pdf in IP} \end{array} \right. = \\
 &= \left\{ \begin{array}{l} C P(\text{supp}), \quad \text{IP Simple} \\ C \int_{-\infty}^{+\infty} f(z) dz, \quad \text{if pdf in IP} \end{array} \right. = \left\{ \begin{array}{l} C \cdot 1, \quad \text{IP Simple} \\ C \cdot 1, \quad \text{if pdf in IP} \end{array} \right. \\
 &= C.
 \end{aligned}$$

Ληγή οταν αρχικώνες για Γραμμή Ευάριθμη ως πόσο κατανούν αποτελεί την τιμή των αποικιακών για την Γραμμή η ευάριθμη. Επίσης όποιες Γραμμή Ευάριθμη γιαν αρχικώνες ως πόσο καθεδρική IP.

6. Εάν g_1, g_2 αρχικώνες ως πόσο την IP. Έχουμε επίσης $g_1(z) \leq g_2(z) \quad \forall z \in \mathbb{R}$. Τότε είναι δυνατόν να αποδείξετε ότι $\bar{E}(g_1) \leq E(g_2)$ (ιδιοίκη χρονοτονία των αρχικώνες)

7. Εάν g_1, g_2 αρχικώνες ως πόσο την IP και $\lambda_1, \lambda_2 \in \mathbb{R}$.

$G(z) : \lambda_1 g_1(z) + \lambda_2 g_2(z) : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$. Αποδείξετε ότι κ και G αρχικώνες ως πόσο την IP και έχουμε $\bar{E}(G) = \bar{E}(\lambda_1 g_1 + \lambda_2 g_2) = \lambda_1 \bar{E}(g_1) + \lambda_2 \bar{E}(g_2)$ (αρχικώνες)

Παρατεινωση:

1. Ευφυλεψην σε O

- $\text{supp} = \{0\}$ (πεπεριτηδος γονιδιων)
- $P(\{0\}) = \underline{\underline{1}}$

Έσω g διαίρετη σήμερας παρατητικών. Επειδή supp πεπεριτηδού βασικού του σχήματος A και $E(g)$ διαπορχεί. (καιде g είναι ορθη-ράδικη ως πόσος την συγκεντρικάν P). Ως έχουμε

$$E(g) = \sum_{i \in \{0\}} g(i) P(\{i\}) = g(0) P(\{0\}) \\ = g(0) \cdot \underline{\underline{1}} = g(0).$$

Λ.γ. Το να οριζούμεσαι όποια μαζίπηγα διαίρετη ως πόσος την ευφυλεψην κατανοεί σε O ισοβαθμεί ότι το να οπιστρέψεις αυτή την διαίρεση σε O.